

[Boligministeren.]

de to ordførere for partiet venstre og for det radikale venstre, har sagt nogle ting om lovforslagets indhold. Jeg skal derfor kun lige referere, at flertalsforslaget betyder stop for stykvis moderniseringer, for fupmoderniseringer, og betyder væsentlig forbedrede muligheder for lejerne for at kunne overtage deres boliger på andelsbasis, bl. a. gennem kommunernes mulighed for at gå ind i denne proces. Lovrevisionen betyder gennem 5 års reglen for ejerskab også en kraftig bremse på dem, der ved hurtige opkøb og moderniseringer ser muligheden for let tjente penge. Dette gælder også selskabsoverdragelser.

Ordføreren for socialdemokratiet nævnede også den meget kraftige lejerbeskyttelse, der ligger i den række af bestemmelser, som begrænser huslejestigninger som følge af modernisering, lempeligere overgang til forhøjet leje i moderniserede ejendomme, bl. a. 10 års betalingsordningen for den sidste del af stigningen, bedre genhusningsbestemmelser og kommunernes bedre muligheder for om nødvendigt med fogdens hjælp at indsætte lejere i tomme lejligheder. Endelig skal jeg nævne de ganske særlige bestemmelser, der giver pensionister adgang til at få boligsikring også som andelshavere, hvorved pensionisterne ligestilles med andre lejere med hensyn til at kunne få andelslejligheder.

Overgangsbestemmelserne har været kritiseret ud fra vidt forskellige synspunkter, alt efter hvor man befinder sig her i salen eller i interessegrupperne udenfor. Partierne bag flertalsforslaget har den principielle holdning, at personer, der i tillid til, og i øvrigt også i overensstemmelse med fortrinsvis gældende lovgivning har igangsat en procedure med henblik på salg til andelsboliger eller ejerlejligheder, må underkastes rimelige overgangsbestemmelser. Det må høre til anstændige politiske partiers opgave at påtage sig et sådant ansvar, når man laver om på en lovgivning så kort tid efter lovens vedtagelse.

Jeg skal gøre et par kommentarer yderligere til ændringsforslag nr. 2 fra Danmarks kommunistiske parti, retsforbundet, VS og SF. Forslaget er for så vidt interessant på flere måder. For det første fordi det som tidligere nævnt opererer med et totalt stop med 6 ugers tilbagevirkende kraft og helt uden overgangsbestemmelser og endda med en bestemmelse om, at stoppet skal gælde, uanset på hvilket sta-

dium i proceduren man befinder sig. Jeg synes, det kan være ganske interessant for folk her i salen at foretage en vurdering af, hvad det ville betyde.

Forslaget er for det andet også ganske interessant på den måde, at man erklærer, at man ikke er modstander af, at folk ejer deres bolig, blot der ikke knytter sig de spekulationsgevinster til, som den nuværende ejerlejlighedslov, altså den fra 1976, giver mulighed for, og som man altså fortsat påstår at lovforslaget giver mulighed for. Men det er jo netop disse urimelige spekulationsgevinster, som flertalsforslaget begrænser overordentlig kraftigt.

I mindretallets redegørelse påstås det fortsat, at der vil blive udstykket 27.000–30.000 lejligheder i overgangsperioden. Det påstår man, ganske uanset at det er oplyst her i salen indtil flere gange, at dette tal er et tal, hvoraf der i overgangsperioden vil blive udstykket et eller andet antal, som man kun kan skønne om. Men de 27.000, og nu formentlig også de 30.000, vil bare løbe videre i pressen, fordi man bliver ved med at påstå et forkert tal.

Jeg skal også tage et andet punkt fra mindretallets redegørelse i betænkningen. Man omtaler Nørrebros Beboeraktions undersøgelse og nævner, at 15 pct. af de private udlejningsejendomme i den sorte firkant er anmeldt til udstykning. Jeg kan til orientering oplyse, at det antal lejligheder, som de 15 pct. udgør, er knap 400. Det er alligevel mange, men det er altså i den størrelsesorden.

Bliver vi ved procenterne, forholder det sig sådan, at $\frac{2}{3}$ af de 15 pct., man nævner, allerede er opdelt. De er opdelt efter reglerne før miniboligforliget og har altså intet med miniboligforliget at gøre. Ved en del af de 5 pct., der så er tilbage, kan man endda sætte spørgsmålstegn, af den enkle grund, at man ikke ved noget nøjagtigt om, hvor mange af disse ejendomme der er opkøbt af Københavns kommune eller af saneringselskaberne. Men det er klart, at procentregning hos hr. Wilhjelm kan være mange ting, når det bare bruges i en bestemt hensigt.

Og så påstod hr. Wilhjelm – og det er det sidste, jeg skal tage fra mindretalsforslaget – at det hul, som hr. Leo Lemvig nævnede for et par ugers tid siden, og som han sagde var så stort som en ladeport, stadig væk ikke er stoppet. Ja men sagen er jo den, at lige så snart en så anerkendt politiadvokat som Leo Lemvig påviste dette, blev spørgsmålet taget op, og der